Doğan Kardeş

SAYI 50 13 ARALIK 1971 100 KURUŞ

Dünya Çocuklarından Örnekler

ANNE ve ÇOCUKLARI

Resmi yapan: Kopavitsa Kalliopi (15 yaşında) Yunanlı

Bu sayının Hikâyesi:

BADİ BADİ ÖRDEĞİN DÜNYA GEZİSİ

(22. sayfada)

OKYANUSLARIN HIZ REKORTMENİ TRANSATLANTİKLER

Gemiler eskiden Atlas Okyanusunu 15 günde geçerlerken, bu süre bugün 3,5 güne inmiş bulunuyor.

Günümüzün dev uçakları Atlas Okyanusu'nu birkaç saatte aşıyor. Lüks transatlantikler de 3 buçuk günde Avrupa'dan Amerika'ya yolcu getirip götürüyorlar. Hem de içindekileri konforlu kamaralarında yatırıp, pırıl pırıl yemek salonlarında yedirip içirerek, sinema ve oyun salonlarında eğlendirerek, sıcak havalarda da yüzme havuzlarında serinleterek.

Geçen yüzyılda ise gemilerin denizaşırı ülkelere yaptıkları yolculukları kaç günde tamamladıklarını hiç düşündünüz mü?

Kristof Kolomb bastığı kara parçasının Amerika olduğunu bilmediği ilk seyahatini 72 günde tamamlamıştı. Daha sonraları bu yeni kıtaya gitmek isteyenler haftalar boyunca sürecek fırtınalı bir yolculuğun bütün eziyetlerini ve tehlikelerini göze almak zorundaydılar. Zamanla daha büyük gemiler yapıldı, daha elverişli yelken sistemleri bulundu, böylece Avrupa'dan Amerika yolculuğu iki haftaya yakın bir zamana indi.

Atlas Okyanusu'nu ilk kateden buharlı gemi, iki yanındaki 8 buçuk metre çapındaki çarklarını döndürerek, üstelik yelkenlerini de esen rüzgârı şişirerek yol alan, zamanın en modern gemisi «Great Western» oldu. Bu gemi ambarlarındaki 450 tonluk kömürü yakarak yapmıştı bu seyahati. Ne var ki o yıllarda büyük yelkenliler, elverişli rüzgârdan ve akıntılardan yararlandıkları takdirde aynı yolculuğu 13 gün 6 saatte tamamlıyabiliyorlardı. Yani ilk buharlı gemiden 2 gün daha önce...

Buharlı gemilerin, yelkenli gemilere karşı üstünlük kurmaları ancak 1850 yıllarından sonra oldu. 1856 yılında İngiliz'ler'in «Persia» adlı gemisi New York'tan Liverpool'a 9 gün, 1 saat, 45 dakikada gitmeyi başardı, dönerken de aynı yolu 9 gün, 13 saat, 41 dakikada aldı.

İngilizler, o zamana kadar yapılmış gemilerin en büyüğünü ve en hızlısını yapmak istiyorlardı. Bunun için «Mauretania» adlı dev bir geminin plânlarını yaptılar. Bunun iki yanında çarkları olmayacaktı, arkasındaki pervaneyle gidecekti. Hem de 4 tane dev pervaneyle, 228 metre boyunda ve 30.700 ton hacmindeydi ve 1580 yolcu taşıyacaktı. Daha denize inmeden «Mauretania» nın saatte 25 mil, (karacıların ölçüsüyle 46 km. 300 metre) olacağını hesaplamışlardı.

Gemi denize indikten sonra sahipleri yeni geminin zorlanmasını uygun görmeyerek, 1907 yılında çıktığı ilk seferinde ancak 22 mil yapmasını yeterli buldular. Aynı geminin kardeşi olan «Lusitania» da iki ay sonra 24 mil yapmayı başarmıştı. Ama zamanla «Mauretania» saatte 26 mil yaparak kardeşini yine geçti. Böylelikle Atlas Okyanusu 4 gün 10 saat, 51 dakikada katedilmiş oluyordu.

O günlerin gemilerinin kazanları kömürle ısıtılıyordu ve makineleri de buhar gücüyle çalışıyordu. Zamanla kazanlar zorla ısıtılmaya başlandı, sonra da eski buhar makinelerinin yerini ya dev dizel motorları aldı, ya da buhar türbinleri...

Böylece transatlantiklerin hızlarında daha da artma olduğu görüldü.

«Bremen», «Europa», Normandie», «Queen Elisabeth» gibi dev transatlantikler, tıpkı pistte yarışan birer atlet gibi gitgide daha hızlandılar. O yıllarda en hızlı transatlantiğe, rekortmenliğinin sembolü olarak bir mavi kurdele verilmesi gelenek olmuştu.

Günümüzün en hızlı transatlantiği Amerikalılar'ın «United States» adlı transatlantiğidir. Ve bu sembolik mavi kurdele de bu gemide bulunmaktadır. Bu lüks ve konforlu gemi 1952 yılının temmuzunda Amerika İngiltere arasını 3 gün 10 saat 40 dakika süren rekor yolculuğu sırasında, saatte 35 mil hızla yol alarak mavi kurdeleyi almaya hak kazanmıştır.

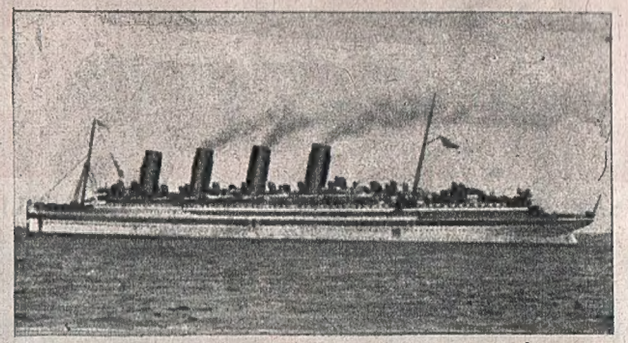

MAURETANIA — 1905 yılında sefere giren bu İngiliz gemisi saatte 26,06 millik hızıyla 20 yıl rekorunu muhafaza etti. 1929'da yaşlı bir gemi olmasına rağmen rekorunu kaptırdığı «Bremen» den geri aldı.

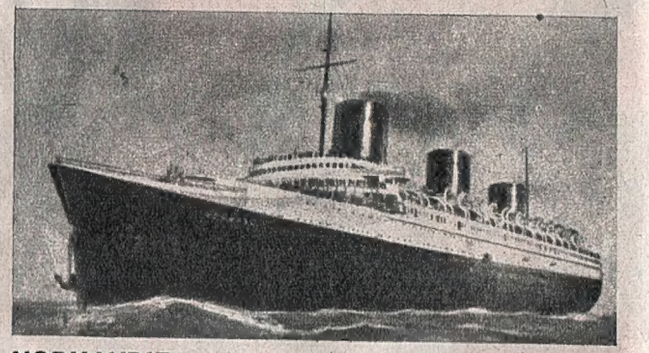

NORMANDIE — Fransızların bu dev gemisi 1935 yılında saatte 30,31 mil hız yaparak hız rekorunu rakibi «Rex» ten aldı. Ne var ki «Queen Mary» de iki yıl sonra, rekoru «Normandie» den aldı.

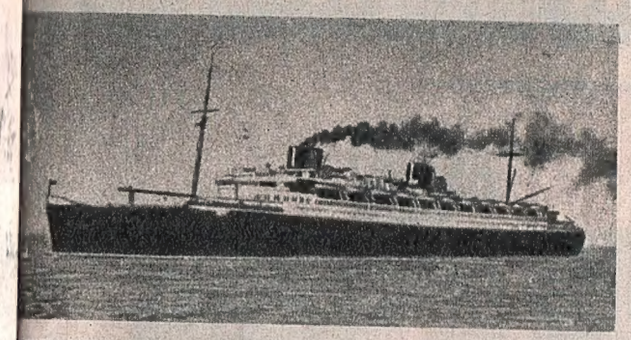

REMEN — «Bremen» le «Evropa» Almanların ikiz transatlantikleriydi. 1929'dan 1933'e kadar hız rekortmeniydiler. Gemilerin hızı başlangıçta 27,91 milken, 28,51 mile çıktı.

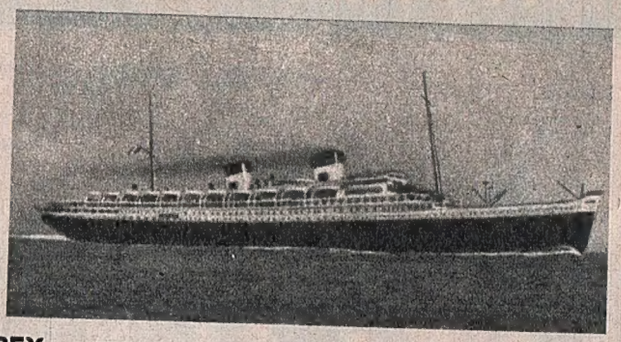

REX — 54.000 tonluk bu İtalyan transatlantiği, 1933 yılında Cezayir - New York arasını saatte 28,92 millik bir hızla katettiği zaman, gününün en hızlı yolcu gemisi unvanını almış oluyordu.

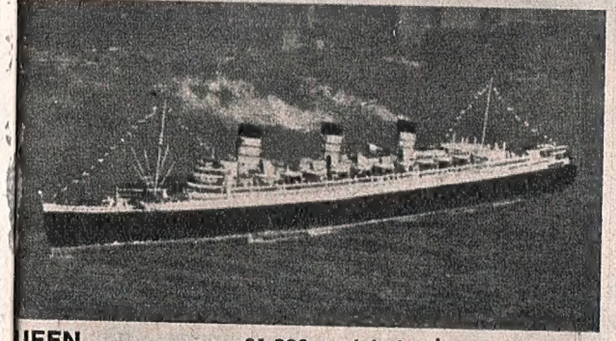

UEEN ARY — 81.000 tonluk bu İngiliz transatlantiği 200.000 beygir kuvvetindeki makinelerinin gücüyle, 1936'da 30,69, iki yıl sonra da 1938'de 31,69 mil hızla şampiyon sayıldı.

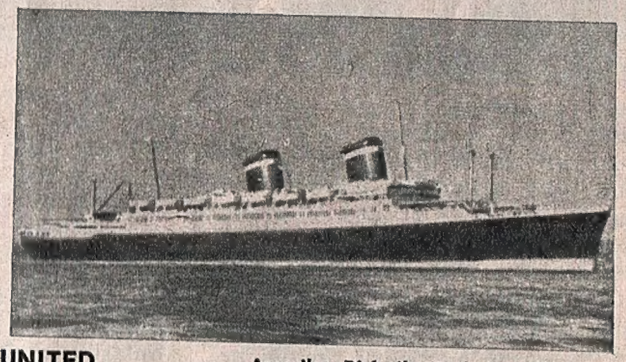

UNITED STATES — Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan ilk modern ve dev transatlantik olan bu gemi, 1952'de saatte 35,59 mil hızla gelip geçmiş gemilerin en hızlısı unvanına hak kazandı.

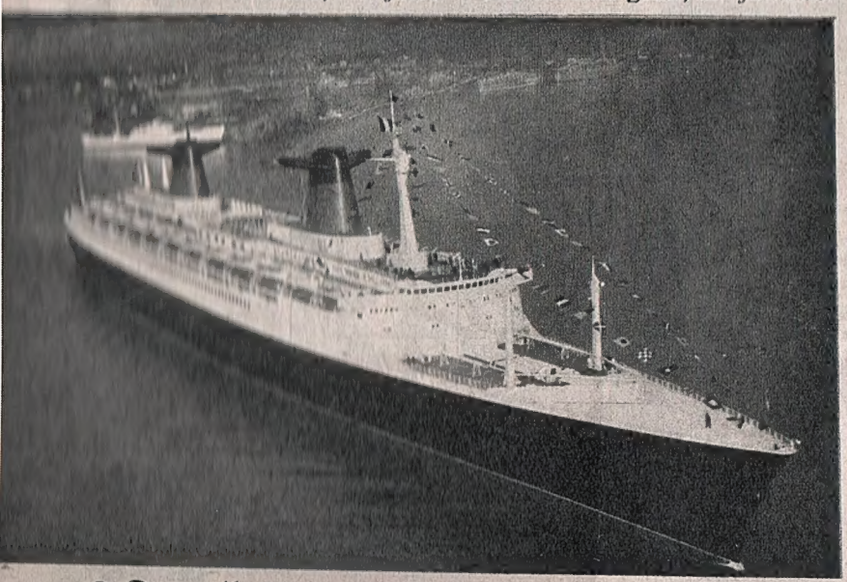

Fransızlar'ın 66,000 tonluk lüks «France» transatlantiği 315 metrelik boyuyla günümüzün en uzun yolcu gemisidir, ama hız rekorunu «United States» adlı Amerikalı sahibinden alamamıştır.

● Güvercinler yuvalarının bulunduğu yere bağlıdır. Çok uzaklara götürülseler bile serbest kalır kalmaz, kar demez, yağmur demez yuvalarına dönerler. Hem de sırasında saatte 70-80 km. ye varan bir hızla...

GÜVERCİNLE MEKTUP NASIL GÖNDERİLİR

Meydanları, Cami avlularını süsleyen güvercinlerin en belirli özelliği nedir, biliyor musunuz? Yuvasının bulunduğu yere bağlılığı... Uzak bir yere uçsa bile yine yuvasına döner güvercin... Hatta güvercini alıp yüzlerce kilometre uzağa götürseniz bile, serbest bırakılınca güvercin ne yapar yapar yine yuvasına döner. Hem de yağmur demeden, kar demeden...

Güvercinlerin bu özelliğini bilen insanlar onlardan haberleşmekte faydalanmışlardır. Özel olarak yetiştirilen güvercinleri, yola çıkanlar yanlarına alırlar. Sonra da bir haber göndermek istedikleri zaman da mektup yazıp, ayağına iliştirerek salıverirler. Güvercinin durup dinlenmeden, bütün zorluklara göğüs gererek yuvasına döneceğinden, böylece mektubu yerine ulaştıracağından emindirler. Tabiî ki bu, sayfalar dolusu, kocaman kâğıtlar halinde mektuplar değildir. Küçücük bir kâğıda yazılacak mektup, katlanarak güvercinin ayağına takılı bulunan küçücük bir tüpün içine sığacak ölçüde olmalıdır. Eskiden harplerde güvercinle haberleşmede büyük faydalar sağlanmıştı. Ama modern haberleşme araçlarının gelişmesiyle güvercin postacılık alanında daha da az kullanılır oldu. Buna rağmen İkinci Dünya Savaşında yine de güvercinler postacılık görevlerine devam ettiler. Posta güvercinlerinin barut dumanları arasında, kurşun yağmuru altında kanat çırparak görevlerini yerine getirmeleri gerçekten görülecek şeydi.

13 ARALIK 19 ARALIK ARASI

● **13 ARALIK 1757**
Padişah 3. Osman tahta çıkmıştı. İstanbul'daki Nuruosmaniye Camisi onun adıyla anılır.

● **14 ARALIK 1799**
Amerika'nın ilk Cumhurbaşkanı George Washington ölmüştü.

● **15 ARALIK 1868**
Büyük devlet adamlarımızdan, Sadrazam (başbakan) ve Hariciye Nazırı (Dış işleri bakanı) Keçecizade Fuat Paşa ölmüştü.

● **16 ARALIK 1727**
Türkiye'de ilk basımevi açılmıştı. O zamana kadar hattatlar tarafından elle yazılan kitaplar, artık basımevlerinde basılmaya başlanacaktı.

● **17 ARALIK 1908**
2. Meşrutiyet'in ilk Mebusan Meclisi (Millet Meclisi) İmparatorluğun dört bir bucağından gelen Milletvekillerinin iştirakiyle açılmıştı.

● **18 ARALIK 1482**
Fatih Sultan Mehmet devrinin büyük devlet adamlarından Gedik Ahmet paşa öldürülmüştü. Gedik Ahmet Paşa, Güney İtalya'da Otranto Limanını topa tutmakla ün yapmıştır.

● **19 ARALIK 1798**
Hattat Yesari Mehmet Esat efendi ölmüştü.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI ③

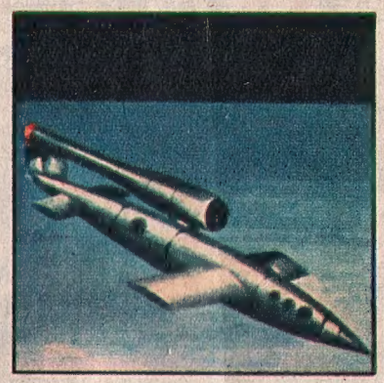

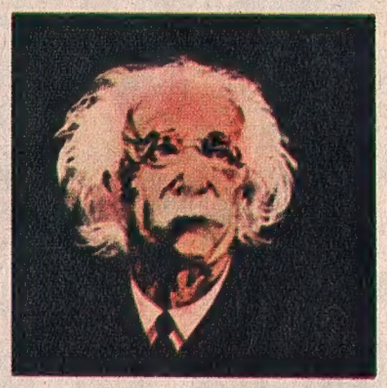

(1) Bugün insanlar Ay'a ayak basmış ve yapma uydular aracılığıyla uzak gezegenlerden bilgiler edinmeye başlamışlarsa, bunu herkesten çok Albert Einstein'e borçludurlar. Aslında Einstein ne bir uzay bilginidir, ne de havacılık uzmanı... 1879'da Almanya'da doğan Einstein, Bern, Prag ve Berlin olmak üzere çeşitli üniversitelerde fizik profesörlüğü yapmış bir bilim adamıdır. 1818'de adını bütün dünyaya duyuran «Rölâtivite (İzafiyet) Teorisi»ni ortaya atmasıyla Evrenin genel kurallarını meydana koymuş oluyordu. 1921'de çalışmalarından ötürü Nobel Fizik ödülünü kazanan Einstein 1940'ta Amerikan vatandaşlığına geçmiş, 1955 yılında da ölmüştür. (2) Almanların İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru yapıp geliştirdikleri «V-I» adlı uçan bombaları, bir çeşit pilotsuz uçaktı. Karadan ayarlanıp hedefe doğru havalandırılıyor, böylece Almanya'dan kalkan V-1'ler tepkili motorlarının gücüyle Londra üzerine kadar uçarak şehirde büyük zararlara sebep oluyorlardı. (3) Dornberger ve Von Braun adlı iki Alman bilgininin ortaklaşa yaptıkları «V-2» uçan bombaları, «V-1»lerden daha da müthişti. 14 m. 05 uzunluğunda, 1 m. 65 çapındaki bu füze 1000 kg. ağırlığındaydı. 280-340 km. uzaklıktaki hedeflere karşı kullanılıyordu. Almanlar bu silâhlardan 1500 kadarını kullanıp Londra'yı cehenneme çevirdiler. Bu yüzden pek çok kimse öldü, pek çok bina yerle bir oldu. Savaşın sonunda Amerikalılar ele geçirdikleri «V-2»leri alıp Amerika'ya götürdüler.

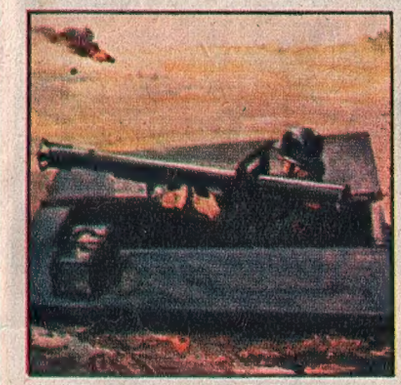

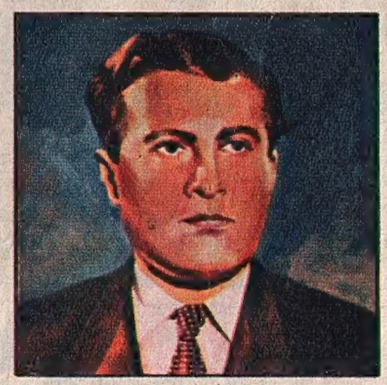

(4) Dünyanın neresinde olursa olsun, bugün füze denilince akla hemen Wernher Von Braun gelir. 1912'de Almanya'da doğan Von Braun, daha gençliğinde arkadaşlarıyla küçük füzeler yapmak için bir dernek kurmuştu. Savaş sırasında Almanya'nın Baltık Denizi kıyısındaki Peenemünde'deki füze yapım ve araştırma üssünün başına getirilen Von Braun, «V-1» ve «V-2»lerin meydana getirilişinde büyük emek sarfetti. Savaşın sonunda Amerikaya giden ünlü bilgin, o zamandan beri Amerikalıların hesabına çalışmaktadır. 1960'tan beri Alabama'daki Hunstville'de «George C. Marshall Uzay Uçuş Merkezi müdürüdür. (5) Uzay konusunda söz sahibi bilginlerden biri de Amerikalı bilgin John C. Hovbolt'tur. Amerikalıların uzaya fırlattıkları füzelerin çoğu onun eseridir. (6) İkinci Dünya Savaşı'nın çok etkili silâhlarından biri de, elde taşınabilen küçük füzeler atıcısı olan «bazooko»dur. Piyade erleri tarafından kullanılan bu silâhın mermileri tanklara karşı başarıyla kullanılmıştır.

PEMBE MELEK

BABASI YARALANDIĞI İÇİN TİM VİCDAN AZABI ÇEKİYORDU...

BENİ YALANCI OLARAK TANIDILAR, SÖYLEDİKLERİME İNANMADILAR. BABAM ÖLECEK.

PEMBE MELEK ONU YATIŞTIRMAYA ÇALIŞTI...

BAK GENE NELER DÜŞÜNMEYE BAŞLADIN, TİM! BABAN NİÇİN ÖLSÜNMÜŞ! İYİ OLACAK ELBETTE!

SEN ŞİMDİ ŞU RESİMLERE BAK! BABANI YARALAYANI TANIYABİLECEK MİSİN BAKALIM.

TİM HIRSIZI TANIMIŞTI...

İŞTE BU ADAM! HEMEN TANIDIM!

TAMAM! HAYDI-DU HEMEN ŞİMDİ YAKALARIZ!

BABAN SENİ YANINA ÇAĞIRIYOR, TİM...

BABAM MI? DEMEK UYANDI!

BİR DAHA HİÇ YALAN SÖYLEMİYECEĞİM!

ERTESİ GÜN...

HIRSIZI YAKALADIK, TİM! BU İŞE YARDIM ETTİĞİN İÇİN SANA BİR MÜKÂFAT VAR!

TİM GÜNÜN KAHRAMANI OLMUŞTU.

ANLATACAK BİR ŞEY YOK!

ESKİDEN ÖVÜNMESİNİ, YALANLAR UYDURMAYI NE SEVERDİ!

BABA İLE OĞUL HASTANEDEN AYRILDILAR...

ALDIĞIM MÜKÂFATLA GEZİYE ÇIKACAĞIZ!

TİM BUNDAN SONRA HAYÂLİNİ ANCAK HİKÂYE YAZMAKTA KULLANACAK!

SİZ DE BENİM HİKÂYELERİMİ PARA VERİP OKUYACAKSINIZ.

İŞTE ŞİMDİ HAYÂL GÜCÜNÜ YARARLI BİR İŞTE KULLANACAK!

YALANCI TİM İYİ BİR ÇOCUK OLUP GİTMİŞTİ AMA, PEMBE MELEK'İN DERTLERİ SONA ERMEMİŞTİ Kİ...

PAT DÖNÜP GELİNCE...

PEMBE MELEK ÇOCUKLARIN GÖZYAŞINA DAYANAMAZDI...

GELECEK HAFTA: TEHLİKELİ DURUM...

DEVLER ÜLKESİ

48

Uzay gemileri bozulunca bilmedikleri bir gezegene mecburi iniş yapan Kaptan Steve ve arkadaşlarının başına bu gezegende gelmeyen kalmaz. Bu arada kahramanlarımız durmadan dünyaya dönmeye çalışmaktadırlar.

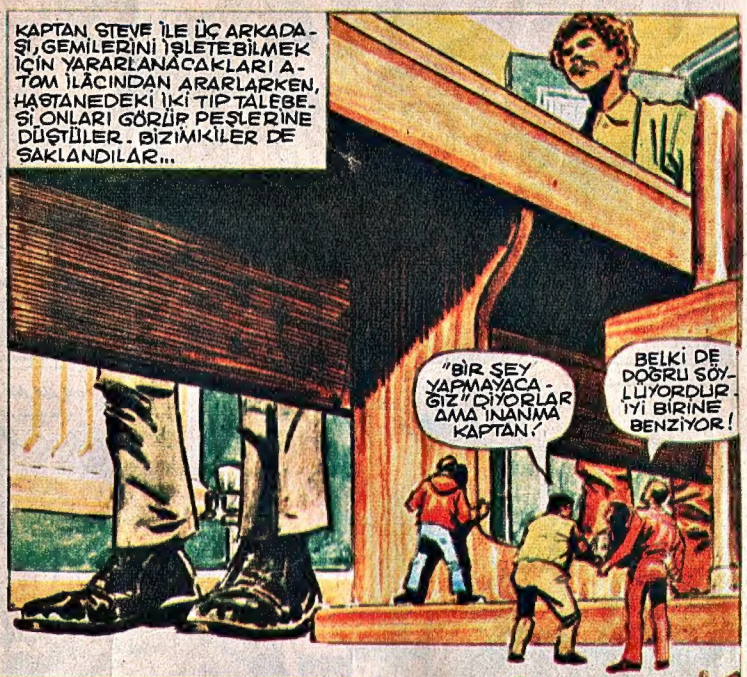

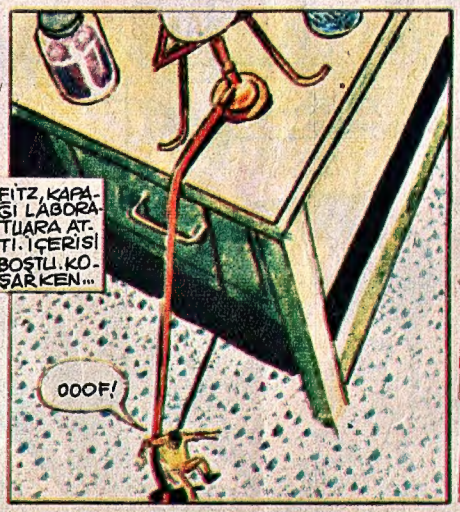

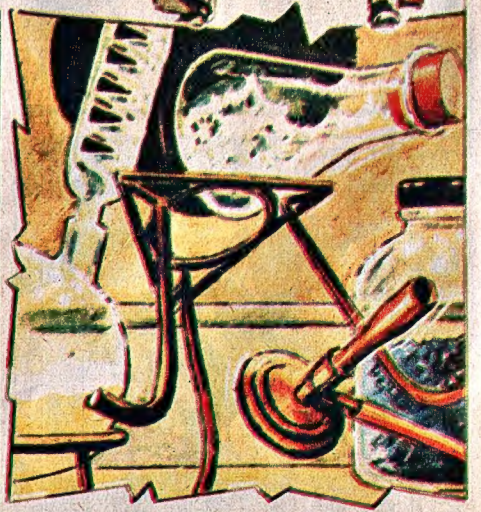

GELECEK HAFTA: KURTULACAKLAR MI?

BİLMEDİĞİMİZ AMERİKA

KIZILDERİLİLER Kuzey Amerika'ya, İngiltere ve İspanya'dan göç edenler önceleri buralara ayak basan ilk insan olduklarını sanıyorlardı, ama çok geçmeden yanıldıklarını anladılar. Kuzey Amerika dağları, bu ülkenin gerçek efendisi olan Kızılderililer'le doluydu.

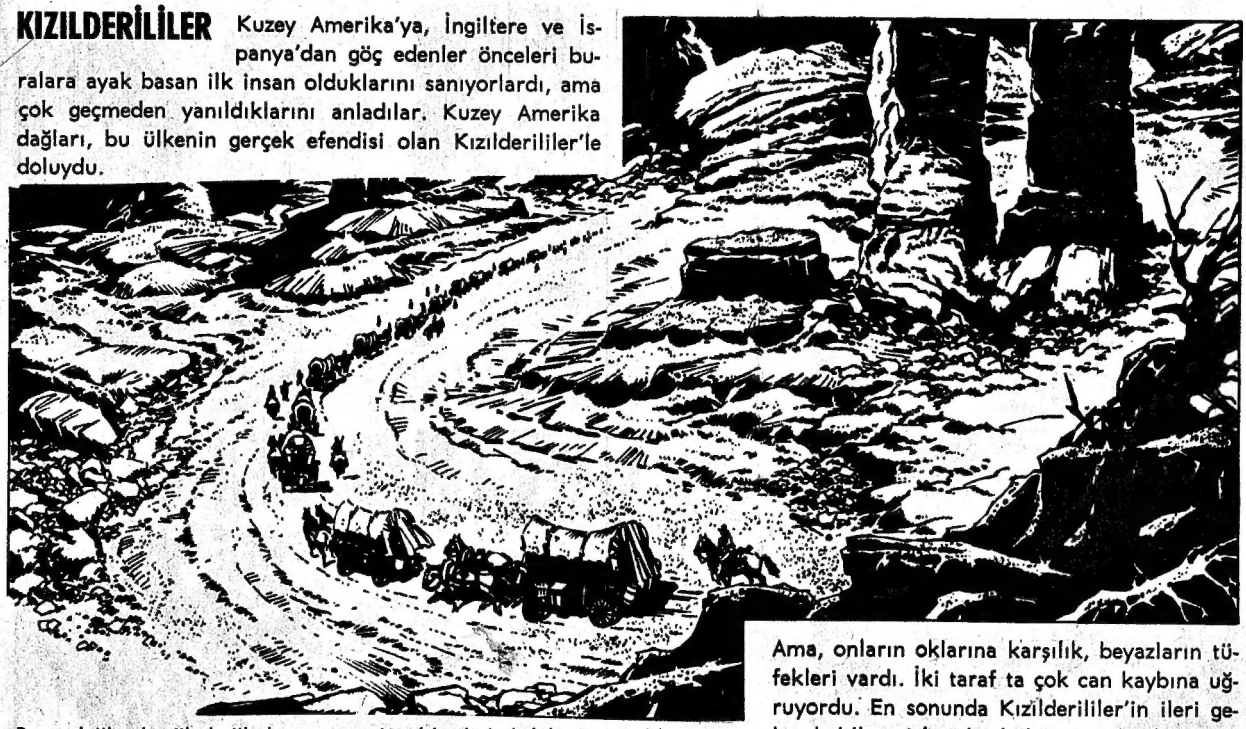

Sarp dağlarda, öbek öbek yaşayan Kızılderili kabileler, topraklarına giren bu soluk benizli yabancılardan pek hoşlanmamışlardı. Durmadan kervanlara hücum ediyorlar, yeni göçmenleri yıldırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Ama, onların oklarına karşılık, beyazların tüfekleri vardı. İki taraf ta çok can kaybına uğruyordu. En sonunda Kızılderililer'in ileri gelen kabile reisleriyle, hükümet adamları oturup bir saldırmazlık anlaşmasına vardılar.

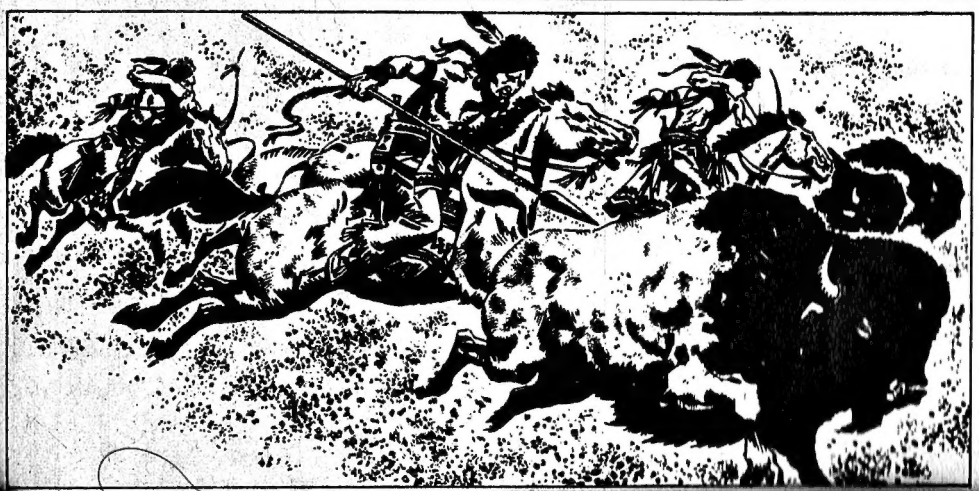

Bundan böyle Kızılderililer'le beyazlar dost olacak, Kızılderililer kendilerine ayrılan topraklarda istedikleri gibi yaşamaya devam edeceklerdi. Kızılderililerin en büyük eğlencesi avdı. Belli başlı av hayvanları ise, bir nevi yabani manda olan bizonlardı. Son derece vahşi olan bizonlar, medenî şehirlerden uzak yaşayan yerlilerin işlerine yarıyorlardı.

Bizonların derilerinden çeşitli ev eşyası ve çadırlar yapan Kızılderililer, Amerika'nın en eski medeniyetlerinden Maya, Aztek ve İnka'ların kalıntılarıydı.

Fakat serbestliğe alışmış olan bu kabileler, beyazların yaşadığı topraklardan tel örgülerle ayrılan yerlerde yaşamaktan pek hoşlanmıyorlardı. Bu sebeple beyazların kervanlarına saldırmaya, kalelerine baskın yapmaya bir müddet daha devam ettiler.

Ama bunun sonu yoktu. Neticede çaresiz kalan kadınlar kendilerini elişlerine verdiler. Erkekler de boğaz tokluğuna beyazların çiftliklerinde çalışmaya başladılar.

Nihayet 1886 yılında toplanan bir kurul, Washington'da, kızılderili şeflere barış madalyaları vererek, kendilerine yardımcı oldukları için teşekkür ettiler. Ama aslında Büyük Şefler de durumlarından memnun değildiler.

Nesilleri gün geçtikçe azalıyordu. En sonunda 1914 yılında alınan bir kararla, kızılderili kabilelerin de beyazlarla birlikte yaşamalarına izin verildi. Bugün Amerika'da onaltı milyon kadar Kızılderili yaşıyor, ama ananelerinden çok şey kaybeden bu kabileler, sadece turistik maksatlarla hâlâ çadırlarda yaşıyorlar.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

UNUTULAN ADAM

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

8

Karagöz'ün oğlu Yaşar'la Hacivat'ın oğlu Dündar hazineyi aramaktan hâlâ vaz geçmemişlerdi. Bu arada başlarından geçen maceralar sayesinde de bir çok şey öğreniyorlardı.

Ali Baba'nın altın dolu kırk küpünü aramaya gelen Karagöz'ün oğlu Yaşar'la Hacivat'ın oğlu Dündar yedi küpü araştırıp, bir şey bulamayınca, sekizinci küpe yanaştılar. Önce bir şey göremediler. Sonra birden başları döndü. Küpün dibine doğru yuvarlanmaya başladılar. Etraflarını bir karanlık kaplamıştı. Zamanla gözleri bu karanlığa alışınca kendilerini bir mezarlıkta bulduar.

Her taraf, gözün alabildiğine koca koca mezar taşlarıyla doluydu. Tepeleri gökyüzünde kaybolan serviler mezarlığın duvarlarının yanında boy boy sıralanmıştı.

Dündar oturduğu mezarın üzerinde tiril tiril titriyordu. Birdenbire avazı çıktığı kadar, «Yaşar! Yaşar!» diye bağırdı. «Altımdaki taş oynuyor!» Sonra yerinden fırlayarak Yaşar'ın boynuna sarıldı.

Karagöz'ün oğlu gülerek, «Sen de amma korkakmışsın ha!» diyordu.

Fakat Dündar'ın hakkı vardı. Biraz evvel üzerinde oturduğu mezarın kapağı yavaş yavaş yerinden kalkıyordu. İki çocuk hayret ve korku içinde yerlerinden kıpırdamadan bunu seyrettiler. Birkaç dakika sonra kapak iyice yerinden kalktı, içerden bir adam çıktı. Kollarını iki tarafa açarak sanki rahatlamış gibi derin bir «Oh!» çekti.

Sanki bu yetişmiyormuş gibi, biraz ötedeki başka bir mezarın kapağı daha açıldı, oradan ikinci bir adam daha çıktı.

Bunların ikisi de sapasağlam kimselerdi. Acaba ölmemişler miydi?

İki arkadaş böyle düşünürlerken mezardan çıkan adamlar onların yanına yaklaştılar. Bizimkiler o kadar şaşkındılar ki, saklanmayı düşünmedikleri gibi, kaçmayı da akıllarına getirmediler.

Mezardan ilk çıkan adam gülerek, «Selâm yabancılar!» dedi.

Karagöz'ün oğluyla Hacivat'ın oğlu kekeliyerek onu selâmladılar. Nihayet Yaşar biraz kendini toplar gibi oldu :

— «Gözlerimiz yanılmıyorsa, siz şu mezardan çıktınız!» dedi. «Peki ama hiç ölüler dirilir mi?»

Mezardan çıkan adam tatlı bir gülümseme ile, «Anlaşılan siz buranın yabancısısınız!» dedi. «Durun size anlatayım. Burası Merih ülkesidir. Burada ölen insanların gömüldüklerinin tam yüzüncü yılında dirilmeleri âdettir. Benim bugün ölümümün yüzüncü yıldönümü. Tam bu saatte ölmüştüm. Gördüğünüz gibi aynı saatte dirildim. Adım Turi'dir.» Sonra arkada duran ikinci mezar kaçkınını gösterdi «Herhalde bu arkadaşın da dirilme sırası gelmiş olacak!» dedi. «Haydi hep beraber şehre gidelim.»

Yürümeye başladılar. Adı Murya olan öbür adam konuşmuyor, sessiz sessiz yürüyordu. Halbuki Turi durmadan gevezelik ediyor, bir şeyler anlatıyordu.

— «Ben zamanında büyük bir mimardım. Yorulmak, dinlenmek bilmez; durmadan çalışırdım. Belki yüzlerce köprü, çeşme, han, hastane, daha bir sürü şeyler yaptım. Çok para kazanıyordum. Parayı fazla sevmezdim. Kazancımın çoğunu yoksullara, hayır işlerine dağıtırdım. Yahut ta okullar açardım.»

Yolda bir çeşmeye rastladılar. Mimar gülümseyerek bu çeşmeyi evvelce kendi yapmış olduğunu söyledi. Oradan su içip tekrar yola düzüldüler. Yolda gene mimarın yapmış olduğu bir köprüden geçtiler. Nihayet şehre yaklaştıkları sırada büyük yeşil bir meydanın ortasında duran bir heykel gördüler.

Turi sevinçle, «İşte benim heykelim!» diye bağırdı. «Ben öldükten sonra heykelimi dikmişler.»

Biraz sonra şehre girdikleri zaman Turi'yi her gören tanımıştı. Her yerde resimlerini, heykellerini görmüş olduklarından onu unutmamışlardı. Onu sevinçle karşıladılar. Sonra öbür adama hayretle bakıp kim olduğunu sordular. Hayatta hiç böyle birini görmemişlerdi.

Adam, «Ben Murya'yım!» dedi.

— «Hangi Murya?»

Adam uzun uzadıya kimin oğlu olduğunu, nerede oturduğunu, ne iş yaptığını anlattı. Fakat onu kimse tanımıyordu. Zavallı adam saatlerce kendini tanıtmaya çalıştı. Fakat boşuna!

Karagöz'ün oğlu ile, Hacivat'ın oğlu seslerini çıkarmadan bu hali seyrederlerken bir şey öğrenmişlerdi. Atalar boş yere *«Hayvan ölür, semeri kalır. İnsan ölür, eseri kalır»* dememişler! İşte mimarı, bıraktığı eserlerden herkes tanımıştı. Öbür adam, zengin bir adamın oğlu olduğu için hiç çaba harcamamış, vur patlasın çal oynasın bir hayat geçirmişti. Hiç bir eseri olmadığı için onu tanıyan çıkmamıştı.

Bu her zaman böyledir zaten, insan yaşadığı sürece iyi işler yaparsa, yüzyıllar da geçse, adı sevgiyle anılır. Kimse, babasının servetine güvenip de çalışmamazlık etmemeli. Herkes bu dünyada kendine düşen görevi yaparsa, hayat daha güzel, daha neşeli olur.

Çocuklar bunları düşüne düşüne yürürlerken birdenbire ayakları bir taşa takıldı. Etrafları aniden kararıverdi. Gözlerini açtıkları zaman kahramanlarımız kendilerini yine Ali Baba'nın mağarasında bulmasınlar mı?

TARZAN, PALDON ÜLKESİ KIYISINDA KAYBOLAN EŞİ CEYN'İ ARARKEN BİRDEN, BAZI KUYRUKLU ADAMLARIN BİR İHTİYARI VAHŞİ HAYVANLARA ATTIKLARINI GÖRÜR.
AAAYY!

ZAVALLI İHTİYARI ATTILAR!
PARÇALAYACAKLAR ONU!
SİZ DURUN!
HAYDİ YILDIRIM!

İHTİYAR ADAM YARDAN AŞAĞI, VAHŞİ KÖPEKLERİN ARASINA YUVARLANMIŞTI...
HARRRR...

DAHA HIZLI YILDIRIM!

HIRRR...

YI HA? (SEN KİMSİN?)
TANT, VAZ DON!.. (KORKMA, BİR DOSTUM!..)

KÖPEKLER PEŞİMİZDE TARZAN!..
OLSUN, KAÇIP KURTULMAYA BAKACAĞIZ....

YAKLAŞIYORLAR TARZAN!.. DUR DA, BİR BİR ÖLDÜRELİM ŞUNLARI...
BIRAK KAHRAMANLIĞI DA KAÇALIM!..

CANAVAR KÖPEKLER BİZİMKİLERE GİTTİKÇE YAKLAŞIYORDU. NERDEYSE ÜSTLERİNE ATILACAKLARDI...

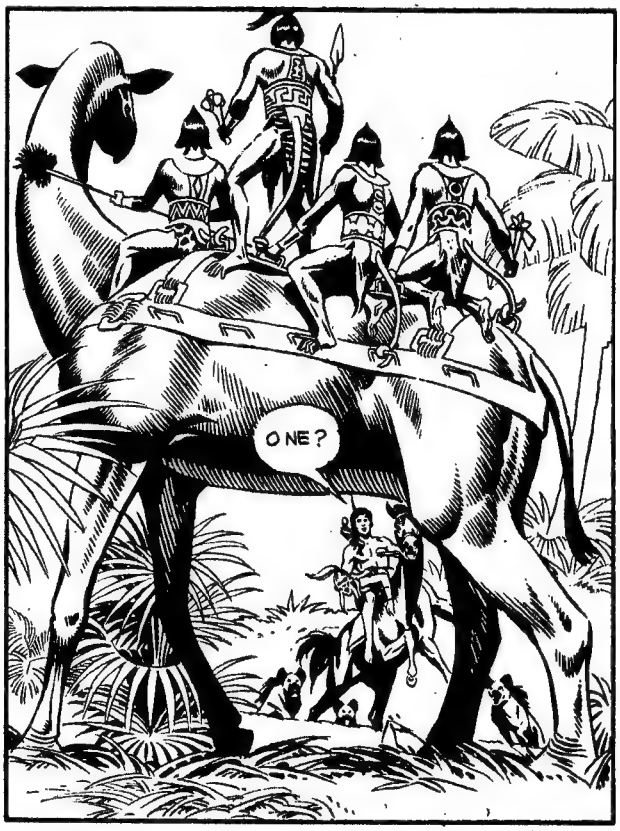
O NE?

BUNDOLO! (SALDIRIN!..)
BUNDOLO VİVİLO!.. (BEYAZ ADAMA SALDIRIN!..)

EĞİL!..
VIYIK ooo.

BU DEVE GİBİ HAYVANLAR NE BÖYLE TARZAN?.. BU ADAMLAR KİM?
BUNLAR VAZDON SAVAŞÇILARI! ALTLARINDAKİLER DE ZÜRAFA ATLARI... BİZİ ÖLDÜRMEYE ÇALIŞIYORLAR!..
KUYRUKLU ADAMIN SAVURDUĞU TOKMAK KÖPEKLERDEN BİRİNİ ÖLDÜRMÜŞ, ÖTEKİLER DE ONUN ÜZERİNE ATILIP TARZANI BIRAKMIŞLARDI...
(ARKASI VAR)

Parmak Çocuk

6

ORMANA ODUN KESMEYE GİTMİŞ OLAN PARMAK ÇOCUK KARDEŞLERİNİ KAYBETMİŞTİR. ZAVALLICIK ONLARI BULMAK İÇİN ORMANDAKİ DEVİN SARAYINA GİRER.

DEV'E GÖRÜNMEDEN BİR YERE SAKLANABİLSEM...

PARMAK ÇOCUK BİR SIÇRAYIŞTA DEV'İN CEBİNE GİRMİŞTİ BİLE...

DEV SOFRANIN BAŞINDA SUCUK DOĞRARKEN PARMAK ÇOCUK'UN MASAYA ATLAMASI HİÇ DE ZOR OLMADI...

BEN DE AÇIKMIŞIM... BİRAZ SUCUK YİYEBİLSEM FENA OLMAYACAK...

DOĞRUSU SUCUKLARIN LEZZETİNE DE DİYECEK YOKMUŞ!..

AMA AZ SONRA GÖRDÜKLERİ KARŞISINDA DONUP KALIVERDİ.

DEV BUZDOLABINA GİTMİŞ...

... VE KAPIYI AÇIVERMİŞTİ. KARDEŞLERİ BUZDOLABINDA DEĞİL MİYDİ?..

HA! HA! HA! HEPSİ DE TAPTAZE!.. KİMBİLİR NE DE LEZZETLİDİRLER!

PARMAK ÇOCUK ORADA BULDUĞU BİR İPLE HEMEN BİR KEMENT YAPTI...

DOLABIN KOLUNU BİR YAKALAYABİLSEM, BAŞKA BİR ŞEY İSTEMEM...

TAMAM, YAKALADIM İŞTE! KUVVETLE ÇEKEYİM Kİ, KAPI AÇILSIN!

AAA, PARMAK ÇOCUK, BURADA NE İŞİN VAR?

ÇABUK BENİ İZLEYİN, SİZİ BURADAN KURTARACAĞIM...

MUTFAKTAKİ PEÇETELERİ UCUCA BAĞLADILAR. KAÇMAK İÇİN ACELE ETMELERİ GEREKTİ.

AMA YAĞMURDAN ISLANAN PEÇETELER ÇEKTİĞİ İÇİN, UCU AŞAĞIYA ERİŞMEMİŞTİ. ORADAN ATLAMALARINA İMKÂN YOKTU...

YAĞMUR BARDAKTAN BOŞANIRCASINA YAĞIYOR, YILDIRIMLAR GÖKYÜZÜNÜ GÜNDÜZ GİBİ AYDINLATIYORDU. PEÇETELERİ CAMDAN AŞAĞI SARKITTILAR.

EYVAH!.. GALİBA BU RADAN HİÇ KAÇIP KURTULAMAYACAĞIZ!..

GARİP ŞEY! BUZDOLABININ KAPAĞINI KİM AÇTI ACABA?

ŞİMDİ ANLADIM!.. KAÇMAK İSTEMİŞLER, AMA KAÇAMAMIŞLAR... İŞTE... HEPSİ ORADA!..

DEV ONLARIN HEPSİNİ YAKALADIĞI GİBİ İÇERİ ALDI, AMA ÇOK KÜÇÜK OLAN PARMAK ÇOCUK'U ALIRKEN ELİNDEN KAÇIRMIŞTI...

KARDEŞLERİMİ DEV'İN ELİNDEN KURTARAMAZSAM BANA DA PARMAK ÇOCUK DEMESİNLER!

KAŞIĞIN SAPINA BİBERLİĞİ YERLEŞTİRDİKTEN SONRA YÜKSEĞE ÇIKARAK KAŞIĞIN İÇİNE ATLAYIVERDİ. BİBERLİK HAVAYA FIRLAMIŞTI.

- ARKASI VAR -

SÜPER 3

4

Kostol gezegenine mecburi iniş yapan Süper-3'ler, Kuala'larla savaşan minik adamlara yardım etmeye karar verirler. Bu arada üçü de bir mağaraya yuvarlanır.

SÜPER-3 EKİBİ VE ASKERLER HEMEN ŞEHRE DOĞRU YOLA KOYULDULAR. "KRALİÇEMİZ ZİRO, BİRKAÇ AY ÖNCE YİNE ORTADAN KAYBOLMUŞTU" DİYE ANLATIYORDU FİKO.. "BULAMAYINCA YENİ BİR KRAL SEÇTİK."

"TAHTA GEÇECEK TEK KİŞİ ZİRO'NUN YEĞENİ SİVRİKAFA İDİ... TAM TAÇ GİYME TÖRENİ YAPILIRKEN...

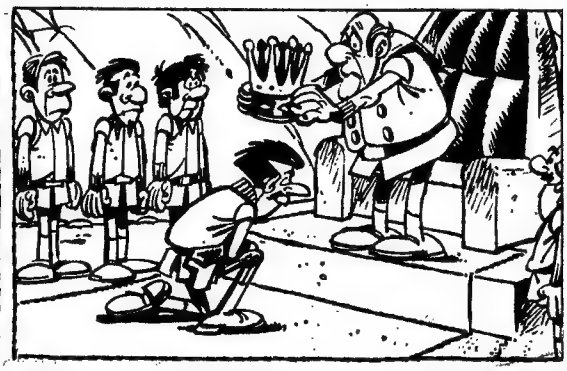

"ZİRO BİRDEN ORTAYA ÇIKTI... HEPİMİZ ÇOK SEVİNDİK... VE ANLADIK Kİ, KRALİÇEYİ SİVRİKAFA KAÇIRTMIŞ..."

YAŞASIN KRALİÇEMİZ!..

KÜT!

"ZİRO KENDİSİNİ KAÇIRANI GÖRMEDİĞİNİ SÖYLEMİŞTİ..."

YAŞASIN KRALİÇE ZİRO...

BAŞIMIZDAN EKSİK OLMA!

BU KIZ DA NASIL KURTULDU, ANLAYAMADIM!

HEY, TACA NE VURUYORSUN!

DELİ Mİ NE?

KÜT!

BANA KALIRSA SİVRİKAFA YENİDEN KRAL OLMAK HEVESİNE KAPILDI!..

O DA NESİ? YER SARSILIYOR...

AMAN ALLAHIM!.. YER YARILIYOR!..

86

NE OLUYOR BÖYLE?

AYYY!.. KÖTÜ RUHLAR YAPIYOR BUNU...

BÜYÜK BİR DEPREM GALİBA...

HAYRET, NASIL DA BİLDİN?..

O SIRADA ÜLKENİN BAŞKA BİR TARAFINDA...

YÜRÜYEMİYORUM ARTIK, YORULDUM.

MERAK ETME... ZATEN GELDİK!

BENİ NEREYE GÖTÜRÜYORSUN? SÖYLESENE...

ÇOK SEVECEĞİN.. BİR YERE GÖTÜRÜYORUM... KARA GÖLÜN KARA ŞATOSUNA...

(ARKASI VAR)

DÜNYA ÇOCUKLARI

ÇİNGENE DANSI *Evelyne Goll (13) Madagaskarlı*

YENİLENLER

Yazan :
Deborah Bolton (12)
Yeni Zelandalı

Bir savaş kaybedilmiş,
Ve bir savaş kazanılmıştı.
Bir kale güneşin altında,
Yerle bir edilmiş,
Bir taş yığını haline
getirilmişti.

Bir zamanlar mağrurdu,
Şimdi yenilmiş, ezik.
Bu bir kanundur biliriz,
Kazanan hep Zaman'dır.
O halde niçin dövüşmeli?

Uzun zaman dayandı,
Ve kahramanca dövüştü,
Zamanı gelip de Zaman,
Savaş kazanıncaya kadar.

PRAG'DA BİR BAHÇE
Karls Jan (10 yaşında) Çekoslavakyalı

ÇOCUKLAR *Claire Miller (14 yaşındayken yaptığı bu resimle Nehru ödülünü almıştır) Avustralyalı*

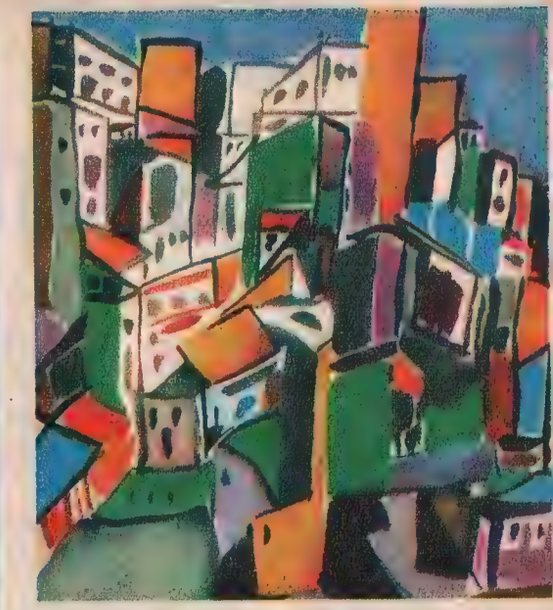

MANZARA
Francoise Schierenberg (15) İsviçreli

DANSEDENLER
Maya Toivoneu (15) Finlândiyalı

GEÇMİŞTEN GELEN ÇOCUK

Yazan :
Desiree Ronsen (8) Yeni Zelandalı

Babası kızmıştı. «Bu oğlan çok tembel!» diye bağırdı. «Ateşin önünde yatıp plâk çalacağına çalışması lâzım değil mi? Ne imiş o çaldığı şeyler? 'Sevgisiz Bir Dünyada Yaşıyamam', 'Gidebileceğim Bir Yer Biliyorum' gibi uygunsuz şeyler.. Şayet devam ederse, odasına kapanacak ve bir daha hiç çıkmayacak!..»

Ama çıktı çocuk. Oturma odasına gelip en iyi koltuğa kuruldu yine. Bunun sonucu onu odasına kapamak istediler. Annesinin bakışları önünde, çocuk bir, iki ufak tefeğini küçük bir kutuya yerleştirdi. Bir elinde bu kutu, öbür elinde transistörlü radyosu, tepeden aşağı yürüdü, gitti.

Yıllar geçti. Çocuğun babası ihtiyarladı ve çalışamaz hale geldi. Bir gün vergi memuru, «sen artık vergilerini ödeyemiyorsun, evini elinden alacağız senin,» dedi.

Aylarca üzerlerine düşmanca eğilen ağaçların arasından, vadilerde dolaştılar. Gittikçe yoruluyorlardı, halleri kalmıyordu. Zaman zaman çok eskiden evlerindeki huzuru ve mutluluğu hatırlıyorlardı.

Böylece o vahşi yerlerden tamamen başka bir vadiye geldiler. Burada her şey güzeldi. Karşılarına bir çiftlik çıktı. Kızlarını, bu çiftliğe yolladılar. Samanlıkta dinlenebilir miyiz diye. Kız, kapıda kimi gördü dersiniz? Kendi öz ağabeyisi değil mi?.. Ağabeyi, «Git anneni, babanı da al gel,» dedi. «Ateşin önündeki en iyi koltuklara oturun. Size para vereyim. Mutlu olun ve burada benimle beraber yaşayın...»

HİKÂYE

Badi Badi Ördeğin Dünya Gezisi

Yazan: *Vahibe SEVİM*

Badibadi ördekle kardeşleri, annesi ve babası köyden uzaktaki bir değirmende oturuyorlardı. Badibadi ördek, kardeşlerine göre çok çelimsiz, çok badibadi idi. Kardeşleri onunla durmadan:

— «Bastıbacak,» diye alay ediyorlardı. Badibadi buna çok üzülüyordu. Ah şu kardeşlerini bir pataklayabilse, ya da başını alıp buradan uzaklaşsa... Evet uzaklaşsa... Niçin olmasın. Pekâlâ başını alıp buralardan gidebilirdi. Ama nereye? Nereye olursa olsun!

Böyle düşünen Badibadi, bir gün gerçekten evden ayrılmaya karar verdi. Hızlı hızlı yola koyuldu. Geze geze dünyayı dolaşacak, bir daha değirmene dönmeyecekti. Bir o tarafa, bir bu tarafa sallana sallana yürüyordu. Gide gide bir tepeyi aşınca küçük bir dere ile karşılaştı. Derenin suları çağlaya çağlaya akıyordu. Badibadi ördek:

— «Amma da büyük bir nehir, dedi. Ama ben nehirden korkmam ki! Yüze yüze öbür kıyıya geçerim.»

Yüzerek derenin öbür kıyısına geçti. Kıyıda bir kaplumbağa gördü. Kaplumbağaya:

— «Ben, dedi, dünyayı dolaşmaya gidiyorum.»

Kaplumbağa:

— «Çok iyi, çok iyi,» diye karşılık verdi. «Ben de seninle gelmek isterdim ama şimdi işim var. Yumurta yumurtlayıp güneşe bırakacağım. Yumurtalardan da bir sürü yavrum doğacak.»

Badibadi kaplumbağadan ayrıldı. Bir tepenin eteğinde küçük bir gölle karşılaştı.

— «İşte bir denize geldim, dedi. Amma da büyükmüş. Söylerlerdi de inanmazdım.»

Göle girip biraz yıkandı. Çıktı. Yürümeye koyuldu. Bir taraftan da bir şarkı tutturmuştu.

Ben bir küçük ördeğim, vak!
vak! vak!
Dünyayı gezeceğim, vak!
vak! vak!
Alaycı kardeşlerim, vak!
vak! vak!
Görsünler ben neymişim,
vak! vak! vak!

Böyle şarkı söyleye söyleye küçük ördek köyün küçük koruluğuna geldi.

— «Çattık belâya, dedi, yolumuz büyük bir ormana sardı. Bakalım şaşırmadan yolu çıkarabilecek miyim?»

Korunun içinde bir sincap gördü. Sincaba:

— «Ben dünyayı dolaşmaya gidiyorum,» dedi. Sincap da:

— «Hah! hah! Dünyayı dolaşmaya gidiyormuş! Hele şuna bak,» diye karşılık verdi.

Badibadi bu alaycı sincaba çok kızdı. Daha hızlı yürümeye başladı. Derken karşısına bir köy çıkıverdi. Köy, değirmencinin köyü idi. Badibadi şimdiye değin buraya hiç gelmemişti. Köyü dünyanın en büyük şehirlerinden biri sandı. Köyün içinde gezinmeye başladı. Fakat bu gezisi çok sürmedi. Köyün bakkalından erzak almaya gelen değirmenci onu köyün ortasında görür görmez tanıdı. Yakalayıp değirmene götürdü. Böylece Badibadi'nin dünya gezisi sona ermiş oluyordu.

Ama Badibadi için hayatında yeni bir dönem başlamış

Devamı 31. sayfada

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

dizisinde yeni çıkan

Bu güzel kitapları okudunuz mu?

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ

ARMAĞAN

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ

GENEL DAĞITIM: BATEŞ

TONİ ile TEDİ

8

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Oliver amca tesadüfen aralarına karıştığı müzisyen kılıklı haydutların elinden kurtulur kurtulmaz evine döner. Orada Toni'yle Tedi'nin bir mesajını bulur. Çocuklar onu bir eve çağırmıştır.

KÜÇÜK KAHRAMANLAR

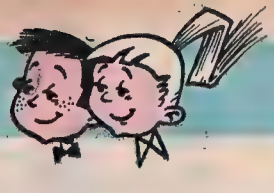

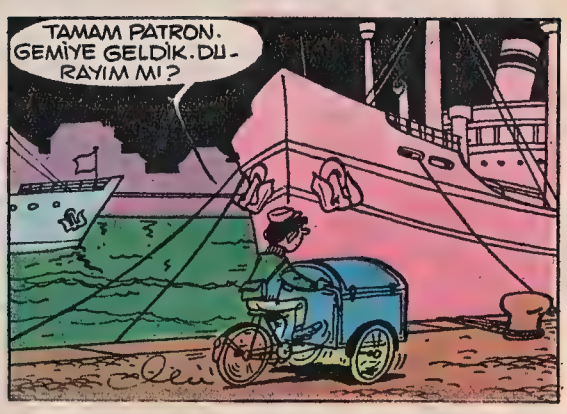

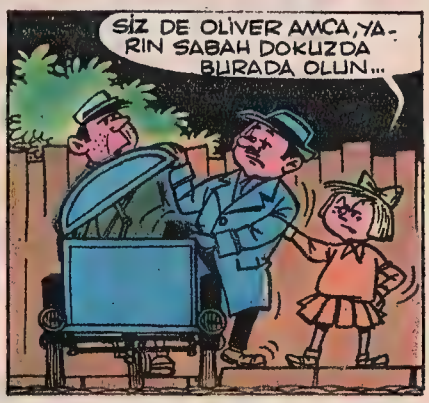

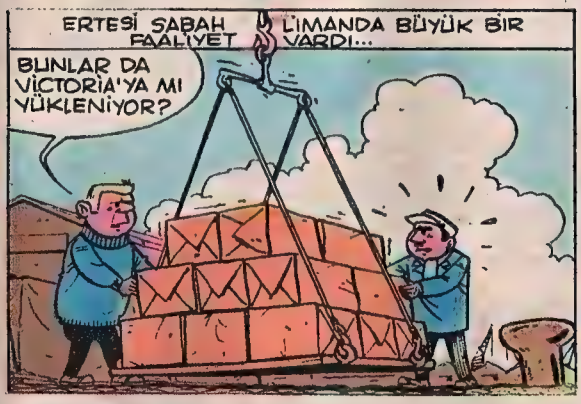

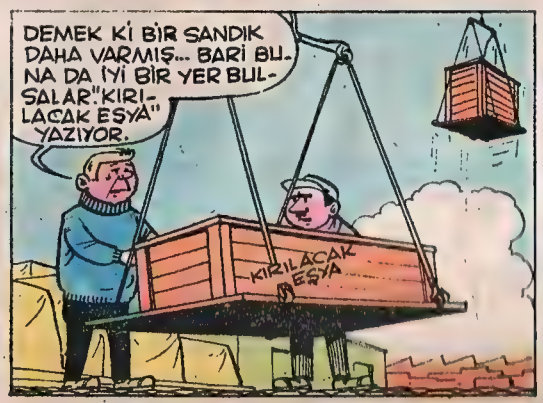

-ARKASI VAR-

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KIŞ

Lapa, lapa kar yağar,
Çocuklar sokakta oynar,
Her taraf bembeyaz olur,
Kardan adam yapılır.

*

Bembeyaz kar yağarken,
Herkes onu seyreder,
Büyükler evde oturup
Çocukları dışarda oynar.

CUMHUR BAKIŞKAN
Pilot Cengiz Topel İlokulu
2/B öğrencisi
Bakırköy - İST.

KELEBEK

Kanatları benek, benek,
Uçuyor sevinçle,
Güzel kelebek.

Yaz geldi,
Kelebekler rengârenk,
Uçuyor sevinerek.

REVNAK GÜVEN
9 Eylül Ortaokulu öğrencisi - İZMİR

GÜZEL İZNİK'İM

Tarihler akıp geçmiş.
Yüzyıllar boyunca
Her devlete kale olmuş,
Nice savaşlar görmüş
Onun uğrunda nice koç yiğitler ölmüş
Benim güzel İznik'imin.

Selçuk'lular, Osman'lılar
Bizans'lılar, Roma'lılar
Bütün bu devletler.
İznik'i almak için,
Günlerce, aylarca, senelerce
Çarpışmışlar, çarpışmışlar.
Her tarafı yakılmış, yıkılmış
Benim güzel İznik'imin.

Düşmanlara kalmamış
Türklere başkent, siper olmuş.
Hiç bir kuvvet onu alamamış.
Nice serdengeçtiler onun için,
Şehit, gazi olmuş
Her tarafı tarih kokan,
Güzel İznik'im.

MEHMET SARIKAYA
Arifiye İlk Öğretmen okulu

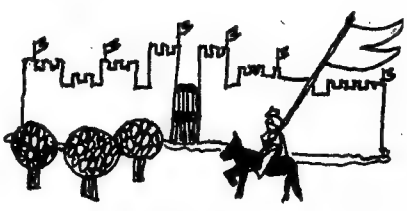

FİNOM

Finomu çok severim.
Onu parka getiririm.
Her gün onu yıkarım.
Tüylerini tararım.

Bazan beni çok üzer.
Hep ayak altında gezer.
Yumağıda çok sever.
Benim tatlı Finocuğum.

SEMA GÜLTAY
Paşa Kapısı
İlkokulu 3/B
İSTANBUL

ALPARSLAN

Nizamülmülk'ü vezir seçti,
Ordusunun başında yürüyüşe geçti.
Gürcistan, Türkistan derken,
Koca Anadoluyu zaptetti.
Malazgirt'te Bizans'ı biçti geçti,
Romenes Diogenes'i esir etti.
Kendisini yurduna kadar geçirdi.

UFUK AHISKA
Yeşilbahar İlkokulu 5/C sınıfı öğrencisi

DOĞAN KARDEŞ

Oyun, Eğlence
Bilgi, Bilmece
Hepsi, sendedir
Sevgili Doğan Kardeş.

Resimli Bilgilerin
Güzel, Güzel yazıların
Hepsi sendedir,
Sevgili Doğan Kardeş.

HÜLYA SARAÇ - ANKARA

AĞAÇLAR

İlkbaharda hep birden
yeşerirler,
Kırları şenletirler.
Yazın meyva verirler,
Sonbahara girerler.
Sonbaharda sararır,
Rengini güneş alır.
Kış hemen gelir
çatar
Umutlar yarıda kalır.

AVNİ DÜKAN
Kozaklı Ortaokulu - KOZAKLI

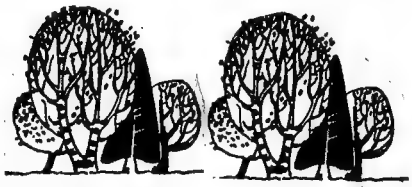

ATAM

Yurdumuzu kurtaran,
Bunca devrimler yapan,
Milletine çalışan atam.
Hayatımızı borçluyuz,
Sana her zaman her an.
Kitap okurum senden,
Bahsetmeyeni yokmuş,
Savaşlarını,
kahramanlıklarını.
Söylemeyeni yokmuş.
Sen Türk tarihinde
Unutulmaz insansın,
Sen Türklerin kalbinde,
Ebediyen yatarsın.

KENAN ÖZBAYRAK
Ayşe Abla İlkokulu - ANKARA

OKULUM

Yine doldurdun kalbime
sevinç
Beni kendine çektin
Işığınla aydınlattın.
Bu sene yine,
Özlemle geldim sana
Aç kucağını sarıl bana
Seni çok sevdiğimi,
Nasıl anlatsam sana
Senin gösterdiğin
şevkat,
Senin öğrettiğin bilgi
Beni büyük adam etti.
Elveda sevgili okulum
Çok minnettarım sana.

OSMAN KARTAL
İpsala Ortaokulu öğrencisi

BEBEĞİM

Bebeğimin adı Çiğdem,
Mavi gözleri,
Sarı saçları,
Küçük burnu,
Minicik ağzı var.
Bebeğimi severim.
Ona ninni söylerim.

ENGİN YILDIRIM - ANKARA

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

İRFAN YALÇINKAYA: İstiklâl Mah. Çınar Sokak No. 33 - ESKİŞEHİR
15 yaşındayım. Spor ve müzikten hoşlanıyorum. Pul koleksiyonum var. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.

ÖZDEN ŞAHİNGÖZLÜ : Çamlık Sitesi Çiçek sokak No. 11, BURSA
14 yaşındayım. Yüzmeyi ve Hafif Batı müziğini seviyorum. Gitar çalmaktayım. Yabancı ülkelerdeki yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.

ALİ AZMAN: Taksim Mah. 48. sokak No. 17 ERZİNCAN
13 yaşındayım. Spordan hoşlanırım. Yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.

GÜVEN REŞAT: Alpeon sokak No. 15, Limasol KIBRIS
13 yaşındayım. Arkadaşlarımın seçeceği her konuda mektuplaşabilirim.

YUSUF ŞİMŞEK: Sakarya Mah. Şehit Nuri Caddesi No. 76, ALAŞEHİR
15 yaşındayım. Yaşıtım arkadaşlarla her konuda mektuplaşabilirim.

HASAN FİKRİ: Kenedi Cad. Mobil Petrol İstasyonu Lefkoşe - KIBRIS.
Her konuda mektuplaşmak istiyorum.

ÖZCAN NECATİ : Kenedi Cad. Mobil Petrol İstasyonu, Lefkoşe - KIBRIS
Her konuda mektuplaşmak istiyorum.

HAZIM ALİ: Şehit Yılmaz Yolcu sokağı No. 22 Belediye Ap. Lefkoşe - Kıbrıs
Her konuda mektuplaşmak istiyorum.

PANAYOTİS PAPAYUVAN: Arnavutköy Beyazgül sokak No. 113, İSTANBUL
14 yaşındayım. Pul koleksiyonu yapıyorum. Batı müziğinden hoşlanan yaşıtlarım bana yazarlar mı?

ÇETİN DERDİYOK: Mithat Paşa Mah. 890. So. No. 8 Kanal Köprü - ADANA
Tiyatro ve şiiri çok severim. Aynı zevki paylaşacak kardeşlerle mektuplaşmak istiyorum.

LEVENT YIDIZ: 127 Sokak No. 34 Gültepe - İzmir
16 yaşındayım. Her konuyla ilgilenirim. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

Oyun * Eğlence * Bilgi * Bilmece

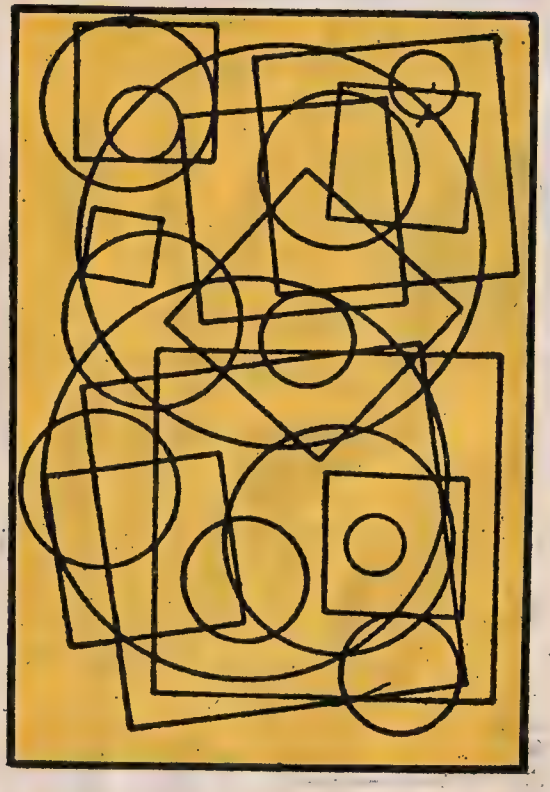

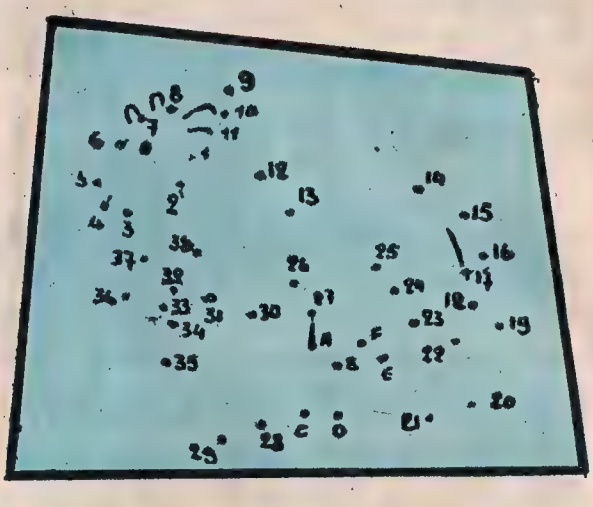

Resim yapmayı seviyor musunuz? Öyleyse elinize bir kurşun kalem alın ve çizmeye başlayın. 31'den 38'e, 24'den 27'ye, 1'den 30'a kadar olan sayılarla; A harfi ile 27 sayısını ve F harfi ile 24 sayısını birleştirirseniz karşınıza pek sevdiğiniz bir hayvan çıkacaktır.

KAÇ ŞEKİL VAR?

İşte, düşündürücü bir oyun... Yukarıdaki şekil; daire ve karelerden meydana gelmiştir. Acaba kaç daire ve kaç kare vardır?

ŞİİRLİ BİLMECE

Mavi atlas
İğne batmaz
Makas kesmez
Terzi biçmez.

(Göl)

Dağdan gelir sekerek
Kara üzüm dökerek

(Keçi)

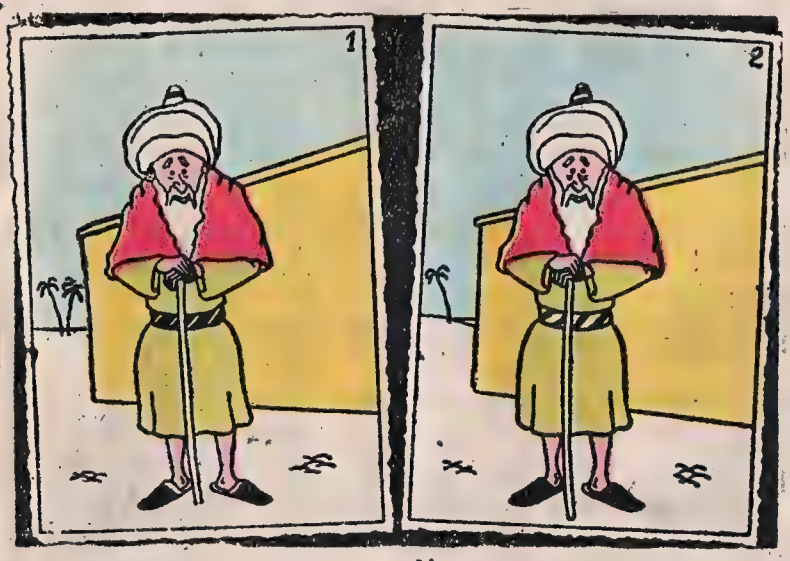

DOKUZ HATA VAR...

Yandaki iki resim ilk bakışta biribirinin aynı gibi görünüyor. Fakat iki resim dikkatli bir gözle incelendiği zaman, resimlerin arasında dokuz hatanın bulunduğu ortaya çıkacaktır. Bu hataların neler olduklarını söyleyebilir misiniz?

(Cevaplar 31. sayfada)

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

MORAN : 3021 - 105

eğlencelik

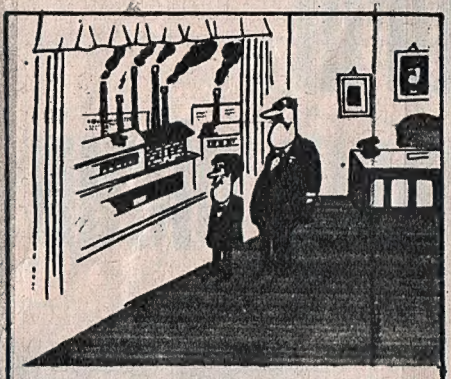

— «Bir gün bütün bunlar benim olacak değil mi baba?»

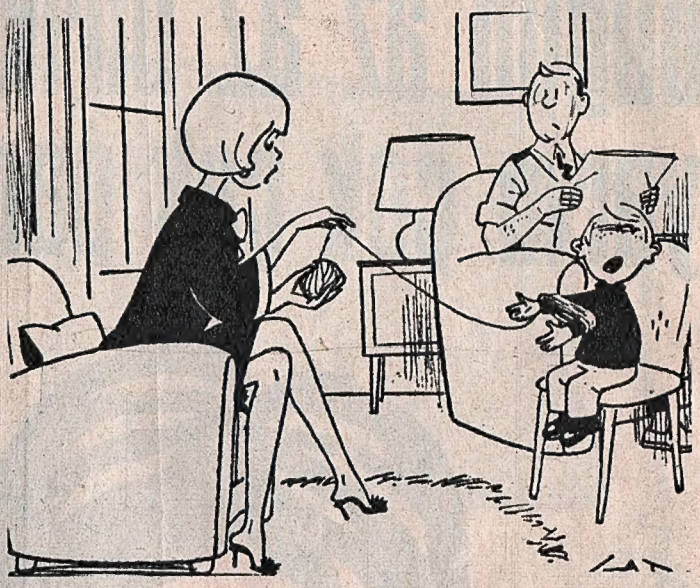

— «Makine devrinde de böyle el işlerine tahammül etmek zor doğrusu!»

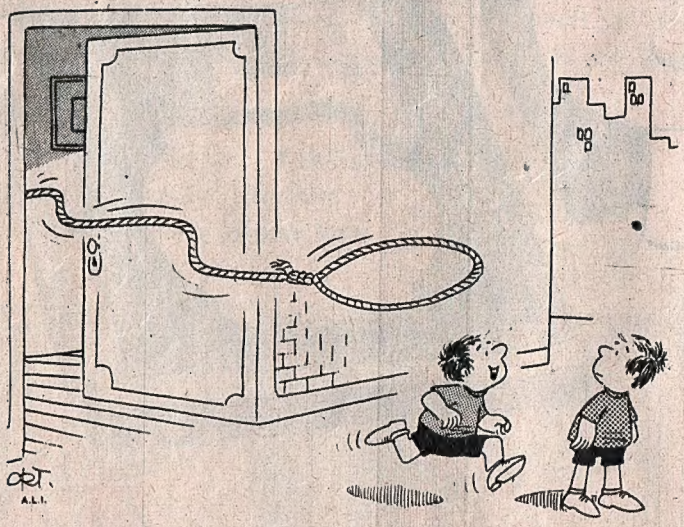

— «Çabuk, annem beni yakalamadan hemen kaçalım.»

— «Babası kış sporuna meraklı olduğu için, oğluna hem spor yaptırmak, hem de ders çalıştırmak için bu çareyi bulmuş.»

ASIL MARİFET

Delinin biri tımarhaneden kaçıp bir caminin minaresine çıkmıştı. Baktı, şerefede ezan okuyan biri var, hemen adamı yakalayıp, «Haydi hemşerim,» dedi. «Aşağı atlayalım!»

Müezzin deliyle baş edemeyeceğini anlayınca bir kurnazlık düşündü. «Buradan aşağıya bir çocuk bile atlar,» dedi. «İyisi mi aşağıya inelim de, buraya zıplayalım.»

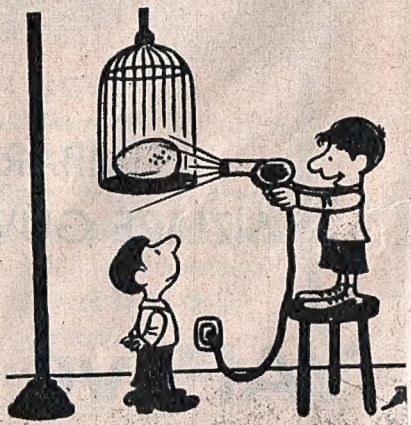

— «Onu mu? Hayvanat bahçesinde devekuşlarının kafesinin yanında buldum!»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Süleyman Kozan
alatya 15.12.1955

Kevork Turaç
İstanbul 17.12.1957

Serdar Doğruyol
İstanbul 18.12.1958

★Bülent Taylan
Ankara 17.12.1959

Müjdat Hasköseoğlu
Balıkesir. 13.12.1960

★Sevin Özaydın
Bursa 15.12.1960

Şule Arman
nkara 17.12.1960

Bahattin Soykal
İzmir 17.12.1960

★Orhan Ceylan
Karacabey 19.12.1960

A. Tanju Doğanlı
Lefkoşe 15.12.1961

Gülseren Balcı
Ankara 16.12.1961

★Altan Aktar
Ankara 17.12.1961

Fisun Durusoy
stanbul 18.12.1961

Hakan Özaltı
Bursa 16.12.1962

Bekir Tonka
İstanbul 19.12.1962

Sami Dündar
İstanbul 1963

★Aykut Deneç
İstanbul 17.12.1963

Evren Kültür

Badi Badi Ördeğin Dünya Gezisi

22. sayfadan devam

oluyordu. Başına toplanan kardeşlerine durmadan gezisini anlatıyordu:

— «Ben,» diyordu, «Dünyayı dolaştım da geliyorum. Ne ırmaklar, ne denizler, ne nehirler gördüm. Gördüğüm çeşit çeşit hayvanların sayısını ise Allah bilir.»

Kardeşleri Badibadi'yi hayranlıkla dinliyorlardı. Artık onunla «Bastıbacak» diye alay etmeyi akıllarından bile geçirmiyorlardı.

BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) 10 kare, 13 daire vardır.

(3) 1) Sarığın tepesinde 2 siyah şerit var. 2) Kulağında küpe yok. 3) Gözleri daha büyük. 4) Gözler altındaki çizgiler daha kalın. 5) Sağ elin bir parmağı noksan. 6) Kemer. 7) Baston uzun. 8) Ayakkabı 9) Ağaç.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
13 ARALIK 1971
Sayı : 50 Sıra No. 830
Yıl : 26 Cilt : 2

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★** Yurt dışı adi posta, yıllık **90 TL. ★** Altı aylık **45 TL. ★** **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

PONPON

PONPON, BAK "HAYVANLAR ANSİKLOPEDİSİ"NDE KÖPEKLER HAKKINDA NELER YAZIYOR. OKUYAYIM MI, İSTER MİSİN?
OKU.

MESELÂ SEN MEMELİLERDEN, ETOBURLAR SINIFININ KÖPEKGİLLER FAMİLYASINDANMIŞSIN. AİLENİ ÖĞRENDİN Mİ?
NE AİLE NE AİLE

İNSANLARIN EN YAKIN DOSTUYMUŞSUN. HAYVANLARIN DA EN SADIĞI... SANA ÇEKİNMEDEN GÜVENİLEBİLİRMİŞ.
DOĞRUDUR.

SONRA KOKU ALMA KABİLİYETİN YÜZÜNDEN İNSANLAR SENİ AVLANMADA, HAYDUTLARIN TAKİBİ GİBİ İŞLERDE KULLANIRLARMIŞ.
YA... ÖYLEDİR!
SNIF SNIF

SONRA BEKÇİ OLARAK DA SENDEN İYİSİ YOKMUŞ. EVLERİ, FABRİKALARI, SÜRÜLERİ, HATTÂ EVLERDE KÜÇÜK ÇOCUKLARI SEN BEKLERMİŞSİN.
GÜZEL

AMA BUNLARA KARŞILIK TÜYLERİN DE ÇOK TEHLİKELİYMİŞ. İNSANIN AĞZINDAN SOLUNUM SİSTEMİNE GİRDİ Mİ, CİĞERLERDE KİST YAPAR, ÖLDÜRÜRMÜŞ.
NEE?

ONUN İÇİN, ÖZELLİKLE ÇOCUKLARIN KÖPEKLERLE HAŞIR NEŞİR OLMASI PEK DOĞRU DEĞİLMİŞ...
?

SONRA SEN DİNİMİZE GÖRE DE "MEKRUH" SAYILIRMIŞSIN. SENİN DEĞDİĞİN ŞEY DEFALARCA YIKANMALIYMIŞ.
YA?..

SENİN ADIN ÇOK YERLERDE HAKARET ANLAMINA KULLANILIRMIŞ. BİRİ KIZDIĞINA "KÖPEK HERİF" DERMİŞ...
EYVAH!..

DALKAVUK TİPLİ BİR ADAM İÇİN DE "KÖPEK GİBİ YALTAKLANIYOR" VEYA "KÖPEKLEŞİYOR" DERLERMİŞ.

ÇİRKİN BİRİNE DE NE DENİRMİŞ, BİLİYOR MUSUN? "KÖPEK SURATLI!"
?

HEY PONPON! NE OLDU SANA BİRDENBİRE? NİYE O ÇÖP KOVASINA SAKLANDIN ÖYLE?
BENİ ANCAK BURASI PAKLAR ARTIK!
PİS KÖPEK SEN DE!